

දොස්තර
පෙතිකුඩ

කොර්නි මුකොවිසකි

65-3

100

කර්තෘ චෛත්‍යය

දෙසතර පෙතිකුඩ

වයසක මිතුරෙකි පෙතිකුඩ
මහු ගැන කුමට ද වැඩිපුර

දොස්තර
විස්තර

මබ දුක් විඳිතොත් ලෙඩකින්
මහු හමු වී සුව වනු මැන

දුකකින්
නිසැකින්

වත්තේ කුඹුරේ කැලේ
සිවු පා සතුනත් කුරුලු

කොළේ
කුලේ

පණු කුරුමිණි හා වෘක වග
ඵලදෙන්නුන් ඵළ බැටළුවෝ

ඵලසුන්
සාවුන්

මෙහි පැමිණෙන සැම දෙන සැම
ලබති වෙදකම් නො මඳ ව මොහු

දෙසකින්
ගෙන්

දුවසක් හරියක් මහු වෙත
"බමරෙක් ම පිටට ඇන්නැ"යි
බුම්මා ගත් මුහුණෙන් බල
"නාහෙට ඇන්නා" කීව

ආවා
කීවා
පැරියක්
කිකිළියක්

හා නෝනා කඩිමුඩියේ ආවා
ආවිදිත් අඩමින් මේ ලෙස කීවා

"උෂ්මී රියක් මහ පාරේ ආවා
මගේ පුතා ඒකට යට වූවා

මගේ පුතා සුදු සුරතල් රන් කඳ
මේ දුක මා හඳ වාවනු කොහොම ද?

ආවිදිත් දෙකකුල කපලා දැමීමා
කොහොම හිටින්නද මා හඳ වම්මා

රියට පුතාගේ දෙකකුල කැපිලා
ඉවසනු බැ දුක හඳ ගිහි වෙලිලා"

"එපා අඩන්නට, එපා අඩන්නට
පුතාට විදියෙ කෙලින් නටන්නට

පෙර මෙන් සිත් සන්තෝසෙන් ඉන්නට ඉන්නට
අලුත් කකුල් මට පුළුවනි දෙන්නට"

පවසා මේ ලෙස මෙ වදන් එඩිතර
හා නෝනව සැනසුවා දොස්තර

දෙකකුල් නැති සුරතල් හා පැටවා
පෙතිකුඩ දොස්තර වෙත ගෙන ආවා

දොස්තර අලුතින් කකුල් දෙකක්
මසලා දුන්නා නැති වෙනසක්

දැන් ආයින් විදියෙ හා පැටියට
නටන්න පුළුවන් ඕනෑ විදියට

මෙය දුටු හා මැතිණිය උඩ පැන පැන යන
නැටුවා සන්තෝසෙන් ඉතිරි යන

සුරතල් පුතු හා රටුමට කැරකී
සිනාසුණා තුටු කඳලින් මිරිකී

"මගේ පුතා සුව කළ පිය දොස්තර
ඔබ හට මම තුති පුදුම් නොයෙක් වර"

සිව්ලෙක් වෙළඹක පිට් උඩ
එතැනට ආවා වේගෙන්

නැගලා
දුවලා

උා මේ කොතැනක ඉඳල ද
දෙවියෝ පමණක් ඒ ගැන

එන්නේ
දන්නේ

"මේ ජුන් මේ විදුලි පුවත ඔබේ නමට
හිපෝ මේක එවා ඇත්තේ" කියා හිටල

ආවා
කීවා

"එන්න ඇවිත් අප බලන්න හිතවත්
එන්න අප්‍රියාවට ජුන් පෙතිකුඩ

දොස්තර
දොස්තර

ඇවිත් අපේ දරු පරපුර ලෙඩින් දුකින්
බේරා දෙන්නැ"යි කීවා විදුලි පුවත

බර
අර

“එය ඇත්ත ද? මක් වෙලා ද?
අසනීපය හුදක් කල් ද?”

“අයිශෝ ඔව්, අයිශෝ ඔව්
ප්‍රතිශත, පැපොල රෝගේ
වසූරිකා සහ සරම්ප
කම්මුල් ගායන සමගින්
ඇපෙන්ඩිසයිටිස් මදිවට
මැලේරියා බ්‍රොන්කයිටිස්
හැදී ඔවුන් දුක් විඳිනව
ඔවුන්ගේ ඉරණම ඇත්තේ
ඔබ තුමාගේ දස්කම උඩ!”

“හොඳයි හොඳයි මම එන්නම්
ඔබේ දරුවන් ගලවන්නම්
ඔබේ ලිපිනය මට කියන්න
කන්දෙ ද? වතුරේ ද? නැත්නම්
මා ආ යුතු කොහිට ද?”

“අප ඉන්නේ කලහාරියේ
පරිනැන්ඩුපො කඳ මුදුනේ

වහා කිපෙන, හිපෝ දුවන
ලිම්පෝපෝ රළ විහිදන
දේසෙ තමයි අප ඉන්නේ”

ගමන ඇරඹුවා පෙතිකුඩ	දොස්තර
දුවගෙන යනවා පෙතිකුඩ	දොස්තර
කඳු මිරිසාවත් වගුරු ද පසු	කර
යමින් මෙසේ කීවා අපෙ	දොස්තර

"ලිම්පෝපෝ, ලිම්පෝපෝ, ලිම්පෝපෝ"

සන සැරේට හිම වැටිලා රෑ කළුවර ආවා
 පෙතිකුඩ ආපසු හැරීයන් අතහැර දා මේවා
 පෙතිකුඩ දොස්තර ඇදගෙන වැටුණා
 හිම මත ඔහුගේ මුහුණම ඇහුණා.

"මට හරි වෙහෙසයි
 නැතිට යන්නට බෑ"

අළු පාරැති වෘකයන් එම	වෙලේ
දොස්තර වෙත දුව ගියා	කලබලේ

"අපේ කර පිටින් යන්නට එනු	මැන
ඔබ ගෙන යන්නෙමු වේගෙන්	අපමණ"

අළු පාරැති තඬු වෘකයෙකුගෙ	පිට
දොස්තර පෙතිකුඩ නැගුණා එම	විට

දොස්තර මුවගෙහි එකම වචනයකි
 "ලිම්පෝපෝ, ලිම්පෝපෝ, ලිම්පෝපෝ"

ඉක්මනින් ම මේ කට්ටිය මුහුදක් වෙත	ආවා
අහස උසට නැගී රළ පෙළ බියකරු බව	පැවා
සුළඟින් කැළඹුණු මුහුදේ මහ රළ පෙළ	බේරැවා
තොප්පිය සමගින් දොස්තර ගිලින්න තැන්	කෙරැවා

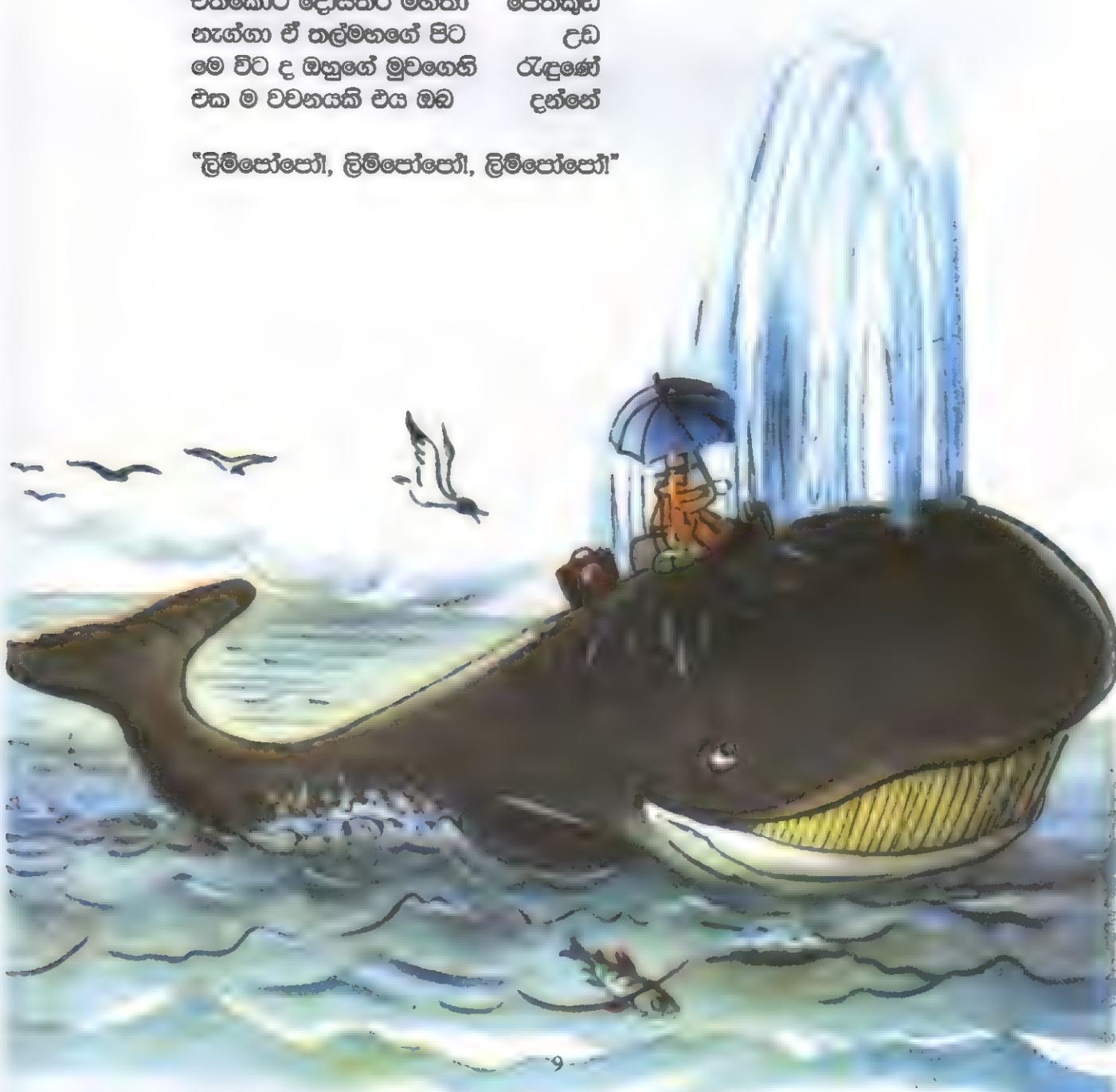
"මේ මුහුදේ මම ගිලුණොත් මුහුද පතුලට ම යනු ඇත
එතකෙට අසරණ මිතුරන් හට පිහිටක් වෙනු කවුරු ද?"

එකෙනෙහි සිතල දිය තද	අස්සේ
තල්මසකුගෙ මහ ඔලුවක්	ඉස්සේ

"නගින්න දොස්තර පිට උඩ	මාගේ
ගමනේ අඩුවක් වනු නැත	වේගේ
මහා නැවක යන මගියකු	වාගේ
අරගෙන යන්නම් විදුලිය	වාගේ"

එතකොට දොස්තර මහතා	පෙතිකුඩ
නැග්ගා ඒ තල්මහගේ පිට	උඩ
මෙ විට ද ඔහුගේ මුවගෙහි	රැළුණේ
එක ම වචනයක් එය ඔබ	දන්නේ

"ලිම්පෝපෝ, ලිම්පෝපෝ, ලිම්පෝපෝ!"

අහසට උස් වූ මහ කඳු පර්වත
ඔහු හට එ වෙලේ මුණ ගැසුණා
නැංගා නැංගා ඔහු රැ වන තුරු
ඒවා වැඩි වැඩියෙන් නැගුණා

කඳු පර්වත තව තව නැඟ යද්දී
අහස ද අඳුරින් අඳුරු වුණා
පෙතිකුඩ පොස්තර මහතට මේ විට
මේ අඳහස ඔලුවට නැගුණා

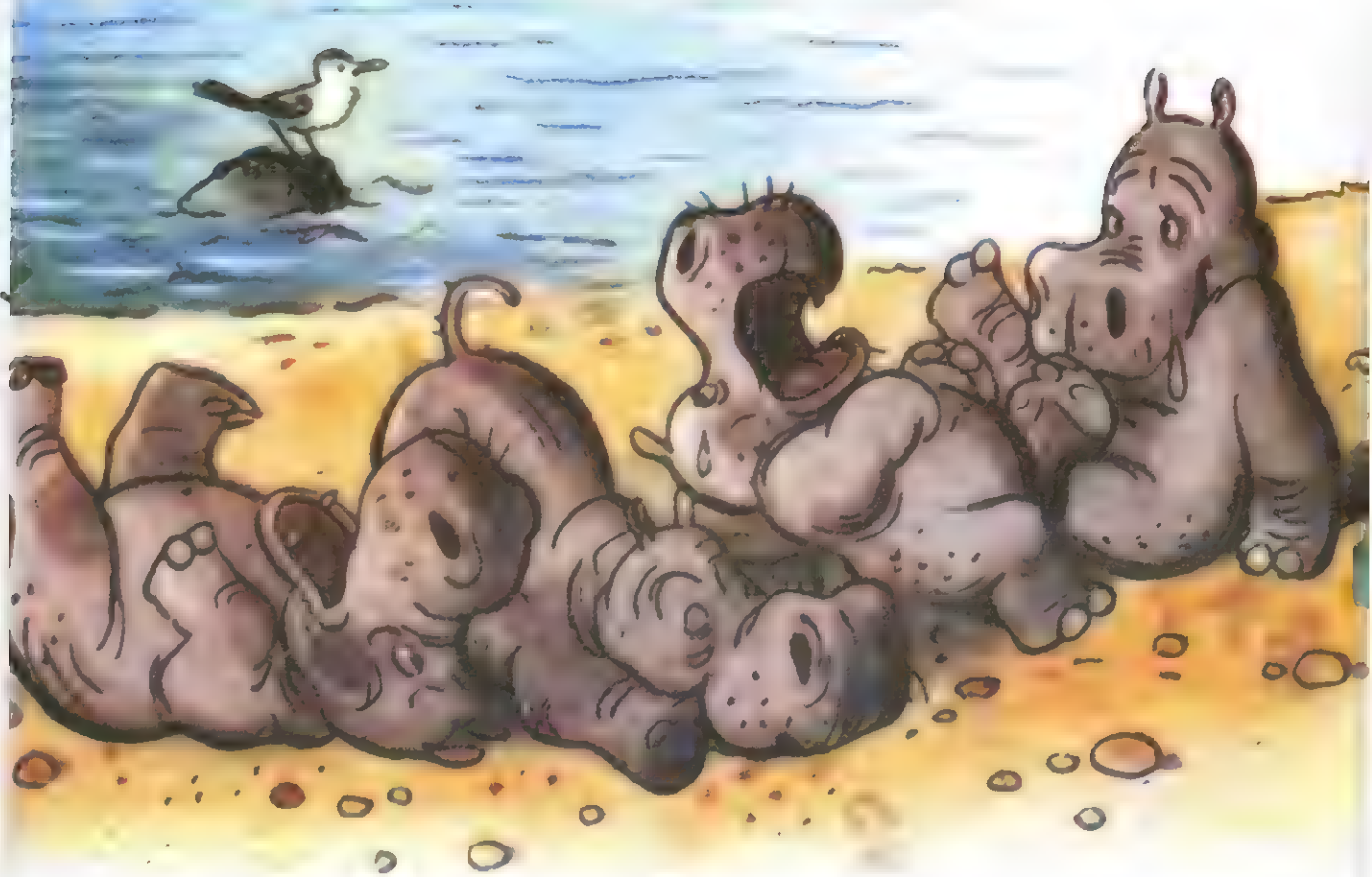
“එතැනට යන්නට නොහැකි වුණොත්
කවදාවත් මට නොහැකි වුණොත්
කාගේවත් සරණක් පිහිටක් නැති
මාගේ අසරණ ඒ මිතුරන් හට
කුමක් ද වන්නේ?
කවුරු ද දන්නේ?”

එකෙණෙහි උදවැන්න ගල් කුළුණින්
පියඹා ආ රාජාලි රැලක්
කී විට, “පොස්තර හගින්න තටු පිට
අපි ඔබ ගෙන යමු විදුලිය මෙන්”

රාජාලියකුගෙ තටු මත පොස්තර
නැංගා උග්‍ර යන්නට විය ඒ වර
මේ විට ද ඔහුගේ මුවගෙහි රැඳුණේ
එක ම වචනයකි එය ඔබ දන්නේ

“ලිම්පෝපෝ!, ලිම්පෝපෝ!, ලිම්පෝපෝ!”

අප්‍රිකාවේ මහ ඇවෑන්ත
ලිම්පෝපෝ වෙත, තම දුක් බර
හඳුවන පාරා අඩ අඩ
හිපෝ වාඩි වී සිටියා

අප්‍රිකාවේ ගහක් යටට
වෙලා බලා ගත්තු ගමන්
හිපෝ මෙසේ බලා ඉන්නෙ
නිල් මහ සමුදුරය දෙසයි

"අයියෝ! දොස්තර පෙතිකුඩ මහතගෙ
නැව කවදා ආවේ මෙතැනට එන්නේ?
කවද ද ඔහු මෙහෙ ඇවිත්
ලෙඩුන් බලන්නේ"
අසමන් රයිනෝල ඇතුන්
දුටු පැන යන්නේ!

නොඉවසිලිව වෙලිපෝනෙන්
කතා කරන්නේ,
"කවද ද ඔහු මෙහෙ ඇවිත්
ලෙඩුන් බලන්නේ?"

ළග පාතින් වැතිර සිටිති හිපෝ බේබිලා
ඔවුන්ට ඇත ඉක්ක ගසන ලෙඩේ වැළඳිලා
කැක්කුම් දෙන නිසා හිඳිනු බැරව ඉවසලා
අල්ලන් ඇත පොඩි බඩවල් අතින් මිරිකලා

පැස්බර බඩ්ඩුන් තද අසනිපෙති
ඔවුන් අඩන්නේ උරු පැටව් මෙහි
ලස්සන සුරතල් පැස්බර බඩ්ඩුන්
වැළපෙති හඬමින් කුරු කුරු ගාමිනි!

උන්ට සරම්ප ද ඇපෙන්ඩිසයිටිස්
කම්මුල් ගාය ද ඇත බ්‍රොන්කයිටිස්
උගුරු වේදනා ඩොන්සයිලයිටිස්
වැළඳී ඇතියෙන් කෙඳිරිය නැත හිස්

උණයෙන් පෙළෙමින් හඬමින් වැතිරී
පැටවුන් ඇත දොම්නසයෙන් ඉතිරි
"හැම දා අපි සැම මේ අන්දමිනි
ඉඳිමු ද දොස්තර පෙතිකුඩ නමිනි?"

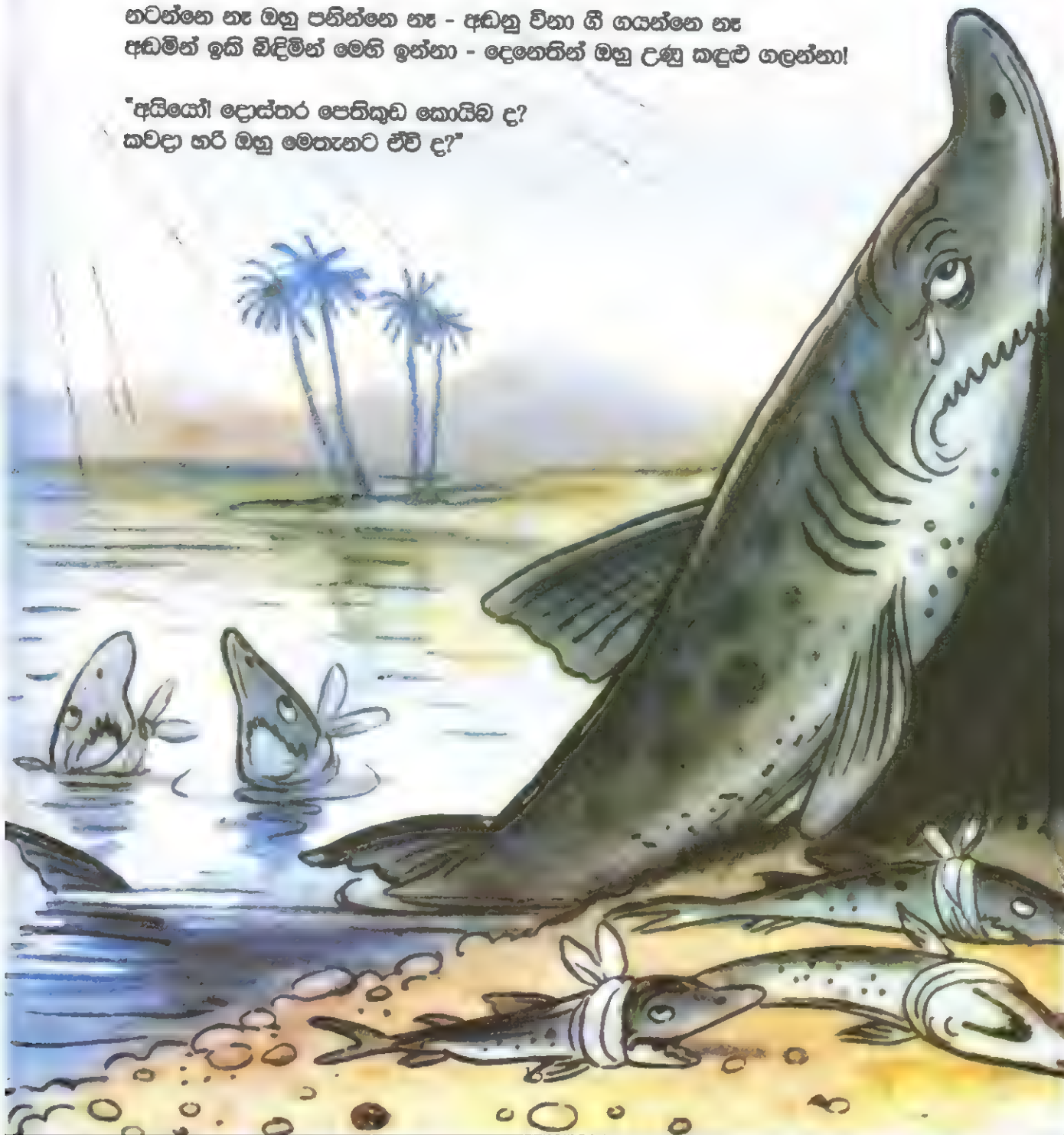
උන් ලගින් ම තියුණු දතැති - මහ මෝරෙක් ගැඹුරු මුවැති
පොළොවෙහි වැතිරී ගෙන ඇති - දරු කැල රෝගයෙන් පෙළෙති

ඇ ගේ අසරණ මෝර පැටව් ටික - ඉන්නේ ඩියකරු තත්වයකයි!
එතරම් දිලිසෙන එ තරම් තියුණු වූ - දත් ටික දි රෑ කැක්කුම් දෙයි!

අයිසෝ! අසරණ පළඟැටියා - තුවාල කර ගෙන ඇත කකුලක්!
අයිසෝ! අසරණ පළඟැටියා - උලුක්කු කර ගෙන ඇත කලවක්!

නටන්නෙ නෑ ඔහු පතින්නෙ නෑ - අඩනු විනා හි ගයන්නෙ නෑ
අඩමින් ඉති ඩිදිමින් මෙහි ඉන්නා - දෙනෙතින් ඔහු උණු කඳුව ගලන්නා!

"අයිසෝ! පොස්තර පෙතිකුඩ කොයිබි ද?
කවදා හරි ඔහු මෙතැනට ඒව් ද?"

අන්න ඔලන් අර අහස දිහා
 රාජාලියෝ දෙදෙනෙක් එති හා!
 විනාඩියෙන් දහයකට මෙහා
 උන් එනු ඇත පියඹමින් වහා!

එකෙකුගේ තටු මත ලොව පරසිදු වූ
 දොස්තර පෙතිකුඩ හිඳ ගෙන ඉන්නේ
 හිතවත් දොස්තර රෝගීන් හැළ වූ
 ඔවුන්ගේ ගැලවුම්කරු වන්නේ!

"ආයුබෝවන්! අප්‍රිකාව!" යනුවෙන්	දොස්තර
කෑ ගැසුවා එවිට සියලු දෙනාම නෙත්	හැර,
"ආයුබෝවන්!" කියා පිරුණු නෙත් කළවින්	බර
පිළිගත්තා සෑම දෙනා පෙතිකුඩ	දොස්තර!

රාජාලියෝ තව දුරටත් හෙමින් පහත්	වුණා
හෙමින් හෙමින් පහත් වෙලා පොළොවෙ නතර	වුණා!

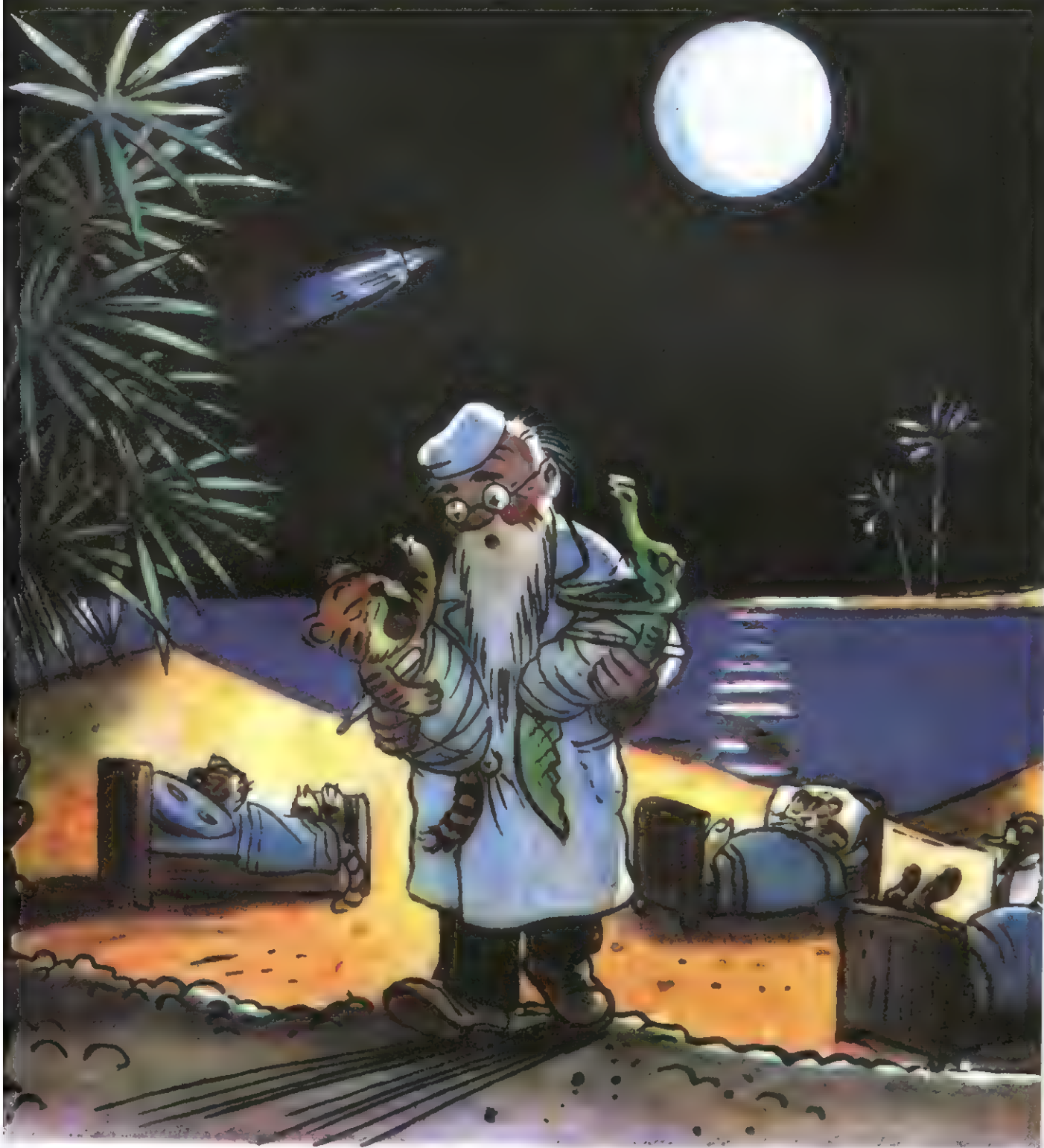

බිමට බැහැල පොස්තර ලෙඩ පැටවු ළඟට	දුවලා
ජෑමි, මාමලේඩ් ද පැණි, උන්ට හොඳට	කවලා
හිපෝ පැටවු ළඟට ගිහින් බඩට තට්ටු	කරලා
පැණි කැවිලිත් පේලිත් දන්න, උන්ගේ උණ	බලලා!

ඉන් පසු හයිගරයෙන් ආ ව්‍යායාම වෙත	දිව්වා
ඉන් පසු කෝපයෙන් පැමිණි වඳුරු වෙතට	දිව්වා

මේ හැම දෙනට ම පෙතිකුඩ දන්නා	රස පැණි
උණු කිරි, බිත්තර සමගින් දන්නා	රස පැණි
උණු කිරි, බිත්තර සමගින් දන්නා	රස පැණි
සුව කරන්න ලෙඩ, පෙතිකුඩ දන්නා	රස පැණි

රෑ කල් දහයයි දාවල්	දහයයි - ඇහැ පිය නොපියා නිදි	වරමින්
දාවල් දහයයි රෑ කල්	දහයයි - පැටවුන් හට වෙදකම්	කරමින්
අසරණ පැටවුන්ගේ උණ	විස්තර - හා ලෙඩ රෝගාදිය	බලමින්
කාලය ගෙව්වා පෙතිකුඩ	දොස්තර - සෑම දෙනාටම පිහිට	වෙමින්

අවසානෙදී ඔහු සියලුම පැටවුන්
 සුව කර දැමීමා ලෙඩ රෝගෙන්
 සුව කර දැමීමා ඔහු ලෙඩ රෝගෙන්
 බිණි බිණි බිණි ගා සෙන්නට සිනහා
 දුන් හැම පැටිය ම සුදානම්
 පැද්දි කැරකි නැටුවා පැන්නා
 උන් ඉතිරි යන සන්තෝසෙන්

අර බියකරු මහ මෝරා
 අඳුරු දියේ ඉඟි මරලා
 පිස්සු වැටුණු එකෙක් වගේ
 හිනා වුණා! හිනා වුණා!
 හිනා වුණා! හිනා වුණා!

ඉතින් හිපෝ පුංචි පැටවු හුරතල් පාලා
 හුළං පිරුණු බැග් වගේ හුස්! හුස්! ගාලා
 හිනා වුණා! හිනා වුණා! කොක් හඬ දාලා
 ඕක් ගසක් සතුටු වුණා! හෙමින් වැහිලා

මෙන්න එහෝ හිපෝ! මෙන්න එහෝ පොපෝ!
 හිපෝ - පොපෝ, හිපෝ - පොපෝ, මෙන්න හිපෝ - පොපෝ

බිලිමන්පාරෝවෙ	ඉඳන්
සහරා වැලි කතරෙ	ඉඳන්
හොඳ ලස්සන සිත්ද	බිසන්
හිපෝ - පොපෝ එහෝ!	

"අප සැමට ම සුවස	සඳන
මේ පොස්තරවරු සැම	දින
දිනේවා!"යි සිත්ද	බිසන්
හිපෝ - පොපෝ එහෝ!	

කර්තෘ චූකොව්ස්කි

දොස්තර් පෙත්කුඩ

චිත්‍ර:

චී. සුතේශ්වරී

ISBN 978-955-1979-xx-x

ප්‍රකාශනය

කැනොල් පබ්ලිෂිං හවුස්

මුද්‍රණය

යස ඉසුරු ප්‍රින්ටර්ස්

ප්‍රථම මුද්‍රණය 2016

